Any 60.—N.° 19997.—Preu: 30 cts.

Divesdres, 11 de novembre del 1938

ABONAMENTS

Barcelona, Mes... 7 Ptes
Catalunya i territori de la República, trimestre. 21 »
Amèrica, Itàlia i Portugal, trimestre 24 »
Països servent postal, id. 30 »
Altres països, id. 60 »

DIARI D'AVISOS I NOTICIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ: MARIA FOYE, 37 I 39 - TELEFON 19003

BARCELONA

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA CATALUNYA, 64 - TELF. 70180

ELS AMICS DE FRANCO JA CREMEN LES SINAGOGUES: AIXÒ ES ANTISEMITISME. PERÒ HITLER TAMBE S'HA DECLARAT ENEMIC DEL CATOLICISME...

CRONICA

Dues figures de la Democràcia

GAIREBÉ simultàniament, el telègraf ens duu dues noves que abasseguen l'activitat internacional. Una d'elles, el triomf electoral del partit demòcrata nord-americà, significa un nou plebiscit que referma l'autoritat de Franklin D. Roosevelt i demostra que, a les acaballes del seu mandat presidencial, no és encara víctima del desgast natural del Govern, i que la seva posició franca de defensa dels principis de la llibertat i d'hostilitat a totes les dictadures és compartida per la majoria absoluta dels ciutadans dels Estats Units. L'altra notícia és la mort de Mustafà Kemal, el fundador i primer President de la República turca, el creador de la ciutat d'Ankara, renovadora de l'esperit nacional turc en oposició al llast secular de Constantinoble.

Dues figures destacades de la democràcia passen així a la claror dels projectors de l'actualitat. Llur personalitat vigorosa no perd en absolut el relleu pel fet d'estar al cap d'una democràcia. Aquells que creguin que una de les característiques dels règims totalitaris és llur identificació amb la persona d'un home i que s'imaginen que això és un avantatge notori damunt les democràcies, per tal com dóna a les masses el prestigi d'un cabdill i l'autoritat indiscutible d'un guiador, poden comprovar en aquests dos casos, ben diferents en la història i en la significació, però lligats tots dos a un sentiment profundament renovador i democràtic, que un règim de llibertat també pot produir homes voltats de la veneració de tot un poble i auriolats d'una gran força moral, que la llibertat de crítica i el control normal de les institucions estatals encara aferma i fa més sòlida davant l'exterior.

Mustafà Kemal, que havia canviat el seu nom, per un honor que li era concedit en reconeixement dels seus mèrits contrets en el servei de la pàtria, pel de Kemal Atatürk, hagué de lluitar durant molts anys per transformar la vella i corrompuda autocràcia dels soldans. La seva mesura més agosarada fou, indubtablement, la supressió del califat, que creava un greu conflictes religiós a tots els mahometans, però l'esperit renovador de Kemal, que no vacil·lava a imposar des del Govern els detalls externs de l'europeisme en la indumentària i en els costums, operà la difícil separació del poder civil i el religiós que era necessària per a fer ressorgir de la catàstrofe de la Gran Guerra, no pas l'Imperi decadent que havia merescut el qualificatiu de "l'home malalt d'Europa", sinó la jove República dinàmica que signava tractats, feia una guerra victoriosa contra els grecs i creava un autèntic esperit nacional. I això pogué fer-ho tot formant un Estat democràtic, imposant, podia dir-se, les normes democràtiques d'un Estat modern a un país oriental i sotmès per la tirania secular de les seves institucions de govern. A la seva mort deixà una República independent, un Estat perfectament europeu i civilitzat, que constitueix un veritable dic a les ambicions territorials dels totalitaris. Fundador d'un poble modern, podrà ésser substituït sense estralls en les institucions i l'acompanyarà a la tomba l'agraïment de tota la nació.

El prestigi personal de Roosevelt també és consubstancial amb la seva significació democràtica, i com més s'afirma en els principis del liberalisme més sòlida esdevé la seva posició. El seu darrer discurs ha estat subratllat ben aviat per l'adhesió unànime del seu gran poble. Felicitem-nos-en. Els Estats Units han demostrat prou les simpaties dels seus ciutadans, o de la gran majoria almenys, per la nostra causa. Aquest triomf demòcrata d'ara ha de fer encara més eficaç aquesta tendència de les masses nord-americanes.

Davant d'un Mussolini, d'un Hitler, figures odioses d'un sistema despòtic de govern, la democràcia pot exhibir aquestes noubles figures d'un Roosevelt, d'un Kemal Atatürk, com tingué els símbols inoblidables, voltats de l'afecte de tot un poble, de Macià i Masaryk. No és pas el poder personal el que dóna la força a un règim. Es l'adhesió de la majoria dels ciutadans i el dret de corregir les extralimitacions, si es produeixen. La democràcia, que posa els homes més aptes en els llocs que els escau, pot també substituir-los quan l'interès col·lectiu ho fa necessari, i en negar als governants la mítica condició dels elegits de Déu, els dóna la suprema autoritat, sortida de la voluntat popular, garantida pels drets individuals i col·lectius, de la delegació de poders de la majoria dels ciutadans.

FRANÇA

De les extremes dretes a les extremes esquerres, tothom s'oposa a la concessió de colònies franceses a Alemanya

París, 10. — Els cercles parlamentaris francesos manifestaren ahir i manifesten avui gran preocupació davant els rumors relatius a un acord anglo-francès per a tornar a Alemanya les seves antigues colònies. El rumor afirmava que aquest acord estàs ja quasi acabat entre els senyors Bonnet i Halifax. Segons aquest acord, França hauria de cedir el Camerun.

El diputat socialista Bloch i el radical-socialista Monneville, ex-sots-secretari del Ministeri de les Colònies, han demanat la reunió immediata de la Comissió de les Colònies, que ha estat convocada per al dimarts vinent. El diputat dretista Gerente ha anunciat per la seva part que interpel·larà el Govern "sobre la necessitat de mantenir la integritat de l'imperi colonial francès."

El grup socialista ha encarregat a l'ex-ministre de Colònies Moutet d'entrevistar-se amb el president del Consell per a informar-se a aquest respecte. Per altra part, el grup dretista del senyor Marin ha votat una resolució en la qual s'oposa enèrgicament a noves concessions colonials.

El president de la Comissió d'Afers Estrangers del Senat, Berenger, presidirà el dimecres vinent una reunió organitzada per l'Institut Colonial francès i per la Confederació nacional d'ex-combatents, associats per a la defensa de la integritat dels territoris colonials francesos. Es fa notar que el Camerun no és antiga colònia alemanya. Fou conquistat per França, i l'any 1911 el senyor Caillaux cedí una part d'aquesta regió, anomenada aleshores "Bec d'Anec", a Alemanya, davant les amenaces de Guillem II i els incidents que prepararen la guerra de 1914.

Tota la premsa, des de l'extrema dreta a la d'extrema esquerra, menys l'oficiosa, comenta aquests rumors, relacionant-los amb el discurs de Hitler, en el qual plantejà oficialment el problema colonial. Tota la premsa és contrària a la cessió de colònies franceses a Alemanya.

La premsa oficiosa, per la seva part, s'esforça a reorganitzar el text discurs de Hitler. Un comunicat oficiós assegura que Hitler declarà en el seu discurs que la qüestió colonial no pot ésser motiu de guerra. Aquesta afirmació no fou publicada en el primer comunicat relatiu al discurs del canceller alemany.

El "Petit Parisien", periòdic oficiós del Quai d'Orsay, publica una nota en la qual diu que "per a aclarir l'atmosfera i permetre negociacions futures es publicarà una declaració conjunta franco-alemanya". Es sabut que aquesta declaració fou ja anunciada abans de la reunió del Consell del partit radical-socialista francès. Però la nota del Petit Parisien", en lloc de calmar, ha preocupat més l'opinió, que es manifesta unànime contra les concessions colonials a Alemanya i demana un arranjament general i definitiu de la qüestió colonial, amb la participació de tots els països interessats. — A. E.

* * *

París, 10. — Els comentaris de la premsa parisenca d'avui es concentren en el darrer discurs de Hitler.

Bailby escriu a "Le Jour-Echo de Paris":

"Rellegint el text complet del discurs de Hitler no es veu que pugui inspirar cap confiança. Que les reivindicacions colonials X "no constitueixen, naturalment, un motiu de declarar la guerra" és evident. Però en tenim prou amb saber que quan es tracta d'obtenir el que el Reich vol, si no fa fins a la guerra, esgrimeix l'amenaça i triomfa d'aquesta manera. Altrament, la resta del discurs no mereix comentar-se. El senyor Chamberlain amb el seu sòlid bon judici seria el primer a dir al führer que si vol restablir les relacions normals entre les democràcies i ell no és aquest el millor camí. ¿Però és que ho vol? Cada vegada sembla més dubtós. Les entrevistes anglo-franceses que tindran lloc a París el 25 de novembre faran bé a tenir en compte aquest estat d'esperit."

A "L'Epoque" escriu Keriliis:

"Hitler ha usat una vegada més el seu procediment clàssic, segons el qual posa en sèrie savi ament les seves reclamacions. No manca més que entendre's en la qüestió colonial — afegeix. Ço que pot ésser interpretat per París i Londres com una seguretat formal qu un cop hagi assolit la satisfacció, s'haurà acabat l'era dels ultimàtums. Emparat per l'aparença pacífica Hitler conquistà Àustria, els monts de Bohèmia i ara vol conquistar l'imperi africà, Alsàcia i Lorena, Eupen, Malmedy, el corredor polonès, la Suïssa alemanya, Romania i Ucrània."

A l'"Elcelsior" Marcel Paya escriu:

"Es de tota evidència que la reivindicació colonial alemanya es planteja d'una manera diferent segons com se l'analitzi, sota forma de població, de mercats comercials o accés a les fonts de matèries primes, o sota forma d'ocupació militar, creació de bases navals i aèries, i propaganda. Mentre es prosseguetxi la cursa dels armaments, aparèixerà pràcticament insoluble la igualtat de drets i deures, però, en condicions d'inferioritat per a les potències que tenen a càrrec seu la seguretat de vastos territoris a ultramar. No es tracta solament, tal com digué Hitler, d'una qüestió d'equitat, és també una qüestió de confiança, és a dir, de garanties duradores."

A "Le Figaro" D'Ormesson escriu:

"En el primer passatge del discurs el führer demana la devolució de les antigues colònies alemanyes, però exclou la idea que aquesta reivindicació pugui engendrar un conflicte. En el segon passatge, no obstant, esgrimeix la l'amenaça. El menys que es pot dir és que aquest procediment de dutxa escocesa —tal com ho diu Hitler— no crea la menor atmosfera susceptible de conduir a una pacificació i a negociacions positives. Fóra un gran error treure importància a aquestes declaracions o considerar-les com a simples figures d'estil. Són, per contra, clarísimes. L'afer colonial s'ha de plantejar, doncs, seriosament a Londres i París, tant més com va íntimament unit amb la política. — Fabra.

M. Georges Bonnet justifica el pacte de Munic i demana assistència a Amèrica

París, 10. — El ministre de Relacions Exteriors, senyor Bonnet, ha pronunciat un discurs aquesta tarda a l'"American Club".

El senyor Bonnet ha posat de relleu l'amistat que uneix les dues democràcies, i afirma que els acords de Munic estan de conformitat amb els principis formulats pel senyor Cordell Hull en la seva nota de juliol de l'any passat dirigida a les potències, en la qual es recomanava la solució dels litigis internacionals per mitjà de negociacions i acords pacífics.

El ministre afegeix:

"S'imposava l'adopció d'aquest mètode principalment pel fet que la incorporació dels alemanys sudetes a Txecoslovàquia donà lloc a vives protestes quan la Conferència de la Pau.

La guerra no hauria salvat Txecoslovàquia de la devastació; suposant que Txecoslovàquia i els seus aliats l'haguessin guanyat, cap home d'Estat qu hagués hagut d traçar novament les fronteres de Txecoslovàquia, les hauria traçades tal com foren establertes a Versalles.

Se perfectament que els estadistes nord-americans ens demanen que franquegem abans que res una etapa que consideren essencial: la de realitzar una duradora intel·ligència entre els difrnts Estats d'Europa. Tinguérem ocasió de dir que era això el que desitjava el Govern francès; però vosaltres, els nord-americans, podeu ajudar-nos amb la vostra actuació. — Fabra.

MALGRAT LA RUPTURA, COMUNISTES I RADICAL-SOCIALISTES SEGUEIXEN A LA CONCENTRACIO POPULAR

París, 10. — El Comitè directiu del partit radical-socialista ha fixat l'actitud dels seus representants en el Co-

(Segueix a la pàgina 2)

La guerra a tots els fronts

Les forces de la República resisteixen i rebutgen els contraatacs dels invasors a l'Ebre, al Segre i a Llevant

COMUNICATS OFICIALS

EJERCIT DE L'EST. — A la zona de l'Ebre continua el violentíssim combat, resistint els soldats espanyols, amb moral elevadíssima, els furiosos atacs de les forces al servei de la invasió, que sofreixen greus pèrdues.

Al sector del Segre, l'enemic ha contraatacat fortament, ajudat per aviació i tancs, les nostres posicions del cosat dret del riu, seguint la lluita a l'hora de redactar aquest comunicat. L'aviació republicana ha realitzat alguns serveis de bombardeig i metrallament a les zones actives, foragitant els nostres caces un grup de "Fiat" que intentà atacar els aparells de bombardeig.

FRONT DE LLEVANT. — Al sector de la costa, les tropes espanyoles han rebutjat enèrgicament diversos contraatacs enemics a les posicions recentment conquistades.

ALTRES FRONTS. — Sense noticies d'interès.

Itàlia i Alemanya desmenteixen les afirmacions de lord Halifax

Des de la constitució de la Comissió Internacional d'Enquesta "no ha disminuit la crueltat dels bombardeigs"

Des del 10 d'agost al 1.er de novembre, 64 bombardeigs, 668 edificis destruïts, 993 víctimes

Al ministeri de Defensa Nacional ens han facilitat la nota següent:

"En quedar constituïda la Comissió Internacional d'Enquesta que havia de comprovar els bombardeigs a la reraguarda, la fefocitat dels rebels adquirí un impetu tan fort com per assegurar-se que aquestes mesures han estimulat llur crueltat contra les nostres poblacions civils, mal tan bàrbarament castigades com durant el període aquest.

Des del 10 d'agost fins al dia 1 del mes que som, s'han registrat 64 bombardeigs, 668 edificis enderrocats i 993 víctimes.

Cal remarcar el fet, no pas per quedar-se, perquè mai no hem confiat que els rebels, és a dir, els pilots alemanys i italians, a càrrec dels quals corre en tot cas el mando de l'aviació, desestimin de llurs brutals designis; si el ministeri de Defensa Nacional ho fa públic és per posar de relleu fins a quin punt Alemanya i Itàlia s'han encarregat de desmentir les afirmacions fetes al Parlament anglès quan recentment es declarà allí que des del nomenament de la Comissió internacional d'Enquesta havien disminuit els bombardeigs. Les xifres asseguren tot el contrari; i per als que pensen en l'avantatge d'una política realista, cap testimoni més concloent que el d'advertir que el primer intents de mitigació pràctica de la guerra espanyola, solament ha servit per a excitar la crueltat dels nostres enemics.

"FRANCO NO TE NI AVIACIO, NI ARTILLERIA, NI TANCS. TOT AIXO PERTANY ALS EXERCITS ITALIA I ALEMANY", escriu "La Dépeche"

Tolosa, 10. — "aL Dépêche" de Tolosa publica un article en el qual remarca que Franco no podrà pas oferir seguretats de neutralitat, perquè no té cap mena de força davant els seus aliats de Berlín i de Roma. El diari afegeix que en els articles precedents ja ha demostrat la cooperació militar italiana que es manifesta especialment en l'exèrcit franquista amb l'artilleria i les divisions motoritzades.

"La cooperació alemanya — afegeix el diari — es posa de manifest en l'artilleria pesada i en tota l'organització tècnica de l'aviació. L'aviació franquista no existeix i tots els instruments d'observació pertanyen a la Legió Còndor. Aquesta té un Estat Major independent del comandament facciós, dirigit pel general Veidt, que és un general prussià que ha canviat de nom, al qual ajuden cinc tinents coronels, tres de l'exèrcit de l'Aire i dos de l'exèrcit de Terra alemany.

Tampoc l'aviació italiana depèn de Franco i no emprèn cap acció que no hagi estat ordenada per l'Estat Major italià de Palma de Mallorca. Franco té solament un centenar d'avions seus, dels quals dotze són aparells vells. De manera que l'artilleria llenguera, la pesada, els tancs i els avions estan controlats totalment per dos Estats Majors estrangers. Franco no té llibertat de maniobra davant davant els seus aliats." — A. E.

La "National Zeitung" de Basilea i la situació al front de l'Est

Basilea, 10. — E corresponsal de la "National Zeitung" a Barcelona trames un article al seu diari en el qual remarca la diferència de la situació facciosa i republicana.

"L'ofensiva republicana a l'Ebre i al Segre — escriu — són ofensives democràtiques del poder de l'Exèrcit de la República i de la diferència de situació a la qua han de fer front els dos adversaris. Encara que els facciosos aconseguissin arribar a l'Ebre, Catalunya pot ésser defensada perfectament pels republicans, i en canvi els facciosos es veuen imposibilitats per a emprendre qualsevol operació mentre els soldats republicans ocupin el costat dret del riu.

"Malgrat la superioritat d'armament, especialment artilleria pesada, tancs i aviació — afegeix aquest corresponsal —, els facciosos no han pas pogut aconseguir cap èxit important. Segons confessió italiana, en dotze quilòmetres de front foren emprats 300 avions. Aquests avions són molt moderns, perquè en ésser aterrat un d'ells s'ha pogut comprovar que ha estat construït aquest any mateix."

El corresponsal diu que les baixes facciosos durant les operacions de l'Ebre, pugen a 65.000 homes. — A. E.

ANGLATERRA

La sessió dels Comuns: Mr. Chamberlain es nega a dir què es tractarà a París el dia 23

Londres, 10. — El senyor Chamberlain ha anunciat als Comuns que tant ell com lord Halifax havien acceptat amb gran satisfacció la molt amable invitació del Govern francès de visitar París del 23 al 24 d'aquest mes de novembre.

"Esperem — afegí el "premier" — poder aprofitar l'ocasió que se'ns presenta per a passar revista a la situació internacional junt amb els components del Gabinet francès, a la llum dels recents esdeveniments."

El diputat laborista senyor Arthur Henderson, havent preguntat al senyor Chamberlain si en raó de la gran importància de les converses el "premier" no comunicaria a la Cambra una idea general sobre els assumptes a discutir", el senyor Chamberlain ha contestat que no pensava fer-ho, ja que així considerava servir l'interès públic."

Davant d'aquesta contesta el senyor Henderson ha insistit, preguntant aleshores si el senyor Vansittart acompanyaria els ministres en el seu desplaçament a la capital de França.

El senyor Mander, a la vegada, ha preguntat si els perits del Foreign Office i el senyor Horace Wilson formarien part de l'expedició.

Per ja seva part el comandant Fletcher s'ha interessat per saber si la qüestió de les reivindicacions colonials presentada per Alemanya seria tractada en les reunions de París.

Aquestes darreres preguntes no han merescut contesta per part de ningú. — Fabra.

Més detalls del discurs de Lloyd George

Londres, 10. (Per telèfon.) — Ahir va haver-hi un debat a la Cambra dels Comuns sobre política internacional anglesa. Un tema que continua apassionant profundament l'opinió pública i els polítics d'aquest país. Entre els parlaments que es varen fer cal remarcar el de Lloyd George.

Referint-se a la pròxima visita dels ministres anglesos a París, va dir que calia més que res a guanyar la confiança del Govern francès en els anglesos.

"No n'hi ha prou amb ldr-los que cal anar a contenir la pau i arranjament del món; allò que cal és explicar la manera de fer-ho. Cal dir clarament als francesos què és allò que Anglaterra està preparada a concedir, quines són les nostres limitacions i quines són les coses que estem disposats a discutir i a negociar.

"Quant a la guerra de Xina cal tenir present que no hi tenim cap mena de política clara i determinada. El Japó ha expressat ja la seva decisió de continuar l'acció fins arribar a les fronteres dels dominis anglesos amb Burme. Per promera vegada l'Imperi britànic tindrà a la seva màxima frontera una gran potència militar agres-ra.

En el pacte anglo-italià hem concedit tot allò que el senyor Mussolini ens demanava; no hi ha hagut estires i arronses. Txecoslovàquia és una altra rendició i nous actes d'agressió han estat comesos des de la pau de Munic.

Aquesta Cambra no ha estat informada de quins són els plans del Govern anglès referents a Espanya. El discurs de la Corona va dir que la política de no intervenció seria continuada, però aquesta política ja ha estat destruïda pels dos grans dictadors. Ens exposem, per consegüent, a anar a deshonrar el compromís contret pel sobirà amb el seu discurs. La Cambra ha de saber què és el que penseu fer.

Una qüestió d'importància vital que encara no ha estat contestada és l'emplaçament d'artilleria de gran calibre a ambdues bandes de l'Estret de Gibraltar, que pot, en un moment donat, interceptar l'Estret i dominar el port. Si és que voleu fer un pacte amb Itàlia i Alemanya, ¿no tenim mitjans d'assegurar almenys la llibertat de l'Estret?

Això no podeu fer-ho per un pacte damunt del paper. La doctrina del "tros de paper" sembla que segueix dominant avui a Alemanya com el 1914, i la manera de com han estat traciades les condicions de Munic ho demostren prou. No podreu voler mantenir la vida d'un poble damunt d'una entesa de paper.

"Estratègicament ens trobem en una posició extraordinàriament dèbil. En les negociacions amb l'Itàlia i Alemanya és conegut tant per nosaltres com per l'altra part, que estem en una posició pitjor per negociar amb elles que no ho hm estat mai durant tota la Història del nostre país. Hi ha un punt en el qual Hitler ha dit que ja havia fet la pau amb Anglaterra a Munic, la qual cosa vol dir que ja ens ha "atrapat".

Però el Govern no obstant, és de l'opinió que també comparteix la majoria del poble d'aquest país, que Munic no representa pas la pau, i, per consegüent, cal continuar amb tot aquest esforç febril del rearmament."

Acaba el seu discurs dient:

"Jo demano al Primer Ministre que no continuï tractant amb aquests dictadors per arranjar greuges del món; aquests poden ésser tan sols arranjats per una apel·lació al Tribunal de la humanitat, o sia totes les nacions del nord, del sud, de l'est i de l'oest. Tan sols llavors hi podrà haver pau a la terra entre els homes de bona voluntat.

Un conservador contestà a Mr. Lloyd George dient que semblà que hi ha un venerable follet que salta fent trencadisses d'un lloc a l'altre del món, tombant els pots i les cassoles, vessant la llet espantant els homes.

El vescomte Granbody, diputat conservador, no obstant, es pren les coses més seriosament i diu que l'acord de Munic li fa l'efecte d'un atracador que apuntà la pistola a un ciutadà pacífic, li pre na cartera i després diu "Què espléndid que ha estat això! Hem pogut resoldre pacíficament les nostres disputes sense necessitat de disparar ni un tret."

"EL QUE ES FEU AMB TXECOSLOVAQUIA ES JUST I MEREIX LA GRATITUD DE LA IMMENSA MAJORIA DELS POBLES", declara Chamberlain en un discurs

Londres, 10. — El president del Consell ha pronunciat un discurs en el banquet celebrat al Guildhall, recordant que en fer-se càrrec del poder es proposà mantenir la pau i treb allar perquè Anglaterra adquirís l'enrobustiment necessari a fi que sigui tractada amb respecte per tot el món.

Ha afirmat el Primer Ministre que el fet que el Govern vulgui treballar per a la pau, no significa que vulgui immiscuir-se en els assumptes d'altres països ni assumir el paper de policia internacional.

"De totes maneres — afegeix el primer ministre — si veiem la pau amenaçada

(Segueix a la pàgina 2)

Reunió del Govern de Catalunya

Foren aprovats nombrosos decrets

El senyor Rafel Closes ha estat nomenat President del Tribunal de reclamacions d'estrangers

Sota la presidència del senyor Companys i amb assistència de tots els consellers, va reunir-se ahir a la tarda el Govern de Catalunya. La reunió va començar a dos quarts de set i va acabar a un quart de deu. A la sortida el secretari del Consell i conseller de Governació i Assistència Social, senyor Antoni Maria Sbert, va donar la següent referència verbal de la reunió:

"El Govern — digué — ha dedicat la sessió d'avui al despatx de nombrosos decrets pendents, de Presidència, Finances, Obres Públiques, Governació i Assistència Social i Justícia, entre els quals figura la designació de President de la Sala de Reclamacions del Tribunal de Cassació de Catalunya, havent estat nomenat el senyor Rafel Closes, prou conegut pels seus treballs a la Comissió Mixta de l'Estatut de Catalunya, ex-conseller i professor de la Universitat autònoma.

De més a més, s'han canviat impressions sobre altres problemes pendents que seran objecte de més detingut estudi pròximament."

Consell de ministres

L'evacuació dels voluntaris internacionals s'efectuà davant la Comissió controladora en les condicions previstes

A les onze de la nit d'ahir es reuniren els ministres en Consell sota la presidència del doctor Negrín. S'acabà a les quatre, i el ministre d'Agricultura facilità la següent referència:

— El president del Consell i ministre de Defensa Nacional ha informat el Govern sobre la situació als fronts, en la qual remarcà l'heroisme dels defensors de la República, especialment en el sector de l'Ebre, on, malgrat la gran acumulació de material bèl·lic italià i alemany, els nostres soldats resisteixen amb singular tenacitat.

També ha donat compte de la marxa afortunada de les diverses accions empreses a diversos fronts.

Encara el Consell ha comunicat que l'evacuació dels voluntaris internacionals que han lluitat al costat de la República, s'efectuava en la forma la prevista, davant la Comissió Controladora nomenada per la Societat de Nacions.

El ministre d'Estat ha posat el Govern als corrent dels últims esdeveniments aportats per a la millor defensa de la República a l'exterior.

S'han acordat diversos nomenaments diplomàtics.

S'han acordat nombrosos expedients de diversos departaments ministerials.

Finalment s'ha aprovat una combinació de governadors que afecta les provincies de Múrcia i Almeria.

COMENTARI

11 de novembre

LA data de l'armistici del 1918 coincideix enguany amb una situació que no descomptaven pas els que, enmig d'una joia conquerida a costa dels majors sacrificis, obriren llurs cors a l'esperança d'un esdevenidor del qual quedés proscrit per sempre més el malson de la guerra. La incertesa és avui més anguniosa encara que la que regnava en aquelles jornades de l'agost del 1914, en les quals l'imperialisme germànic es llançava arterament a la realització dels seus designis. En esfondrar-se Alemanya el 1918 i en veure's obligada a demanar la pau en la data de l'11 de novembre, tot sentiment d'odi dels que l'havien combatuda s'havia ja extingit, car els catorze punts del President Wilson, promulgats en 1917, en els moments de major perill per als aliats, havien obert ja el camí per a una pau humana i justa. Perdurava únicament el desig legítim de fer pagar a Alemanya allò que havia destruït i prevenir-se contra una nova agressió. El món sencer havia condemnat ja Alemanya i no era pas cosa que els que aixecaren bandera en nom dels principis de justícia i humanitat en reneguessin en el moment de la victòria. El Tractat de Versalles, tan descantat després, fou l'expressió de l'alt esperit i de la voluntat pacífica dels aliats. Pel seu mitjà es castigava un poble que havia caigut en el crim de lesa humanitat, però no se'l deixava pas sense mitjans per a refer-se ni se li barraven les portes per a una revisió. En efecte, molt poc després d'haver estat promulgat, Alemanya obtenia ja la primera concessió, i successivament les seves clàusules s'anaren suavitzant. Alemanya no pagà sinó una part de les sancions, i quant a les reparacions, solament una mínima part. El Tractat de Versalles fou una dura imposició; però fou així mateix la menys severa de les sancions que ha hagut de suportar un poble vençut pels seus vencedors. De sancions morals no n'hi hagué d'altres que les de la condemna implícita del món civilitzat. El Kaiser no va ésser jutjat; Bethmann-Hollweg — el que digué que el tractat que garantia la independència de Bèlgica era un "tros de paper" — no fou molestat. Els carrers de Berlín no veieren la desfilada de les tropes victorioses. Tot això s'evità amb un simple simulacre de revolució. Schusschnigg i Benes no podrien dir el mateix pels "crims" que els imputen els alemanys.

¿Com va correspondre Alemanya als aliats? Amb rancor i deslleialtat. Tot i el desig vehement d'alguns dels seus fills il·lustres de liquidar un passat oprobiós, tot i que trobà polítics eminents dels diferents països que l'havien combatuda que li allargaven la mà — Lloyd George en fou un — va subsistir en ella l'esperit de revenja, que encara subsisteix doblat de les mateixes ànsies imperialistes d'antany. Els vaixells de la flota del Reich, enfonsats a la badia de Scapa-Flow en un gest de rebel·lia, foren l'inici d'una sèrie d'actes de mala voluntat que a través dels canvis i de les vicissituds d'una pau mal forjada, ha dut l'Alemanya d'avui a constituir una amenaça per als que en llur generositat no la volgueren anihilar.

Hitler ha estat després de la pau del 1918 el que millor ha encarnat aquest esperit. El seu llibre "Mein Kampf", escrit el 1925, ha esdevingut la bíblia dels alemanys. En ell es parla menys de justícia i de raó que es procura exaltar els odis i el sentiment de raça contra tot el que no sigui alemany. Set anys després de l'armistici es posaven ja els fonaments de la pesta nazista, cent voltes pitjor que l'imperialisme teutó.

Dividits entre ells, els aliats no saberen pas prendre el pols als seus enemics. I el feixisme italià, producte del despit d'una traïció mal pagada, ha acabat per unir-se al maximse alemany. Però tot és una sola cosa i serveix uns mateixos interessos; els Franco i companyia d'avui són els simples re-

(Segueix a la pàgina 2)

CRONICA BARCELONINA

GENERALITAT DE CATALUNYA

Presidència. — S. E. el President de la Generalitat treballà ahir des de primera hora del matí a la seva Residència, i despatxà amb els alts funcionaris del Departament per tal de preparar la tasca per a la reunió del Govern de Catalunya, que tingué lloc a la tarda.

El senyor Companys rebé, de més a més, les visites següents:

Consellers senyors Sbert, Terradellas, Pi i Sunyer i Rosch Gimpera; president del Parlament català, senyor Iria; ex-ministre i diputat a Corts senyor Santaló; l'assessor jurídic del Ministeri d'Estat, senyor Quero Molares i el senyor Lluís Nicolau d'Olwer, president d'Acció Catalana Republicana.

Al migdia els informadors passaren a saludar el senyor Companys, el qual manifestà que no tenia cap noticia comunicar-los, llevat le la relació de visites que els comunicaria la secretaria.

Parlament. — Ahir al matí el president del Parlament de Catalunya, senyor Josep Iria, rebé, entre altres, les següents visites: Director General d'Assistència Social i secretari de la Cambra, senyor Antoni Dot i Arxé; director general de Radiodifusió i diputat senyor Josep Fontbernat; diputat senyor Josep Fàbrega i Pou; vicepresident de la Junta de Proveïments de la Vegueria II, senyor Josep Abella, *i el cap de la Policia de Guixols*, senyor Enric Salvador.

Consell d'Treball. — Els Certificats de Treball que es detallen a continuació són ja legalitzats i es poden passar a recollir:

Referència núm. 3179, 3186, 3252, 3282, 3325, 3381, 3399, 3455, 3457, 3493, 3537, 3559, 3561, 3578, 3583, 3594, 3678, 3683, 3703, 3736, 3798, 3816, 3921, 3925, 4053, 4069, 4070, 4073, 4078, 4119, 4124, 4125, 4130, 4132, 4168, 4185, 4191, 4203, 4234, 4237, 4241, 4258, 4264, 4324, 4327, 4335, 4394, 4399, 4410, 4422, 4429, 4435, 4443, 4449, 4451, 4458, 4488, 4509, 4518, 4544, 4565, 4587, 4612, 4640, 4667, 4671, 4672, 4681, 4734, 4747, 4750, 4775, 4833, 4844, 4859, 4899, 4916, 4923, 4936, 4940, 4964, 4974, 4979, 5012, 5028, 5042, 5168, 6173, 5191, 5193, 5281, 5241, 5250, 5253, 5298.

LLETRES I ARTS

"La vida literària a Catalunya". — Demà, dissabte, a les vuit del vespre, serà radiat des dels micròfons de la Direcció General de Radiodifusió, el número 44 d'aquesta gaseta setmanal parlada de la Institució de les Lletres Catalanes, amb el següent sumari: "Els escriptors i la guerra", per C. A. Jordana. — "Els homes i els llibres": Carles Riba i López-Picó en la Col·lecció "Oreig de la Rosa dels Vents", per Josep Lleonart. — Esdeveniments literaris: Francesc Jammes, poeta de la Naturalesa. El centenari de Villiers de l'Isle Adam. — Informacions.

Els escriptors catalans i l'hivern del combatent. — L'Agrupació d'Escriptors Catalans ha lliurat a la Federació Local de Sindicats de Barcelona de la U. G. T., mil cinc-centes disset pessetes, import dels donatius recollits entre els seus afiliats i simpatitzants per a nodrir la subscripció pro Campanya d'Hivern del Combatent.

L'Agrupació d'E. C. i l'homenatge a les Brigades Internacionals. — En ocasió de l'homenatge a les Brigades Internacionals, l'Agrupació d'Escriptors Catalans ha lliurat a la Comissió Organitzadora un pergami amb una allegoria del dibuixant Enric Clusellas i el text següent:

"L'Agrupació d'Escriptors Catalans (U. G. T.), en nom dels seus cent vuitanta associats, tributa un fervent homenatge de gratitud i d'admiració als heroics combatents de les Brigades Internacionals, nobles defensors de la independència d'Espanya i de Catalunya, que han segellat amb llur sang un pacte de pura contraternitat humana i han servit amb sacrifici suprem els ideals eterns de justícia i llibertat. Barcelona, 28 d'octubre de 1938. (Signat): Pel Comitè Directiu, Joan Oliver, president; Lluís Montanyà, secretari; J. Roure-Torent, Mercè Rodoreda, Rafel Tasis i Marca, Josep Lleonart, Ramon Vinyes."

ELS TRIBUNALS

Davant els diversos Tribunals que funcionen a la nostra Audiència es veieren distintes causes, els resultats de les quals, per als respectius processats, foren els següents:

Condemnats: Per infracció en les normes de racionament: Francesc Rius Roure, 2.000 pessetes de multa; Pere Bonet Canaleta, 1.000 pessetes; Francesc Cavaller Prades, 5.000 pessetes; Joan Casanoves Martín, Miquel Cuadrado Petit i Benet Carreres Rechal, 25.000 pessetes mancomunadament; Antoni Llobregat Carrera, pessetes 1.000; Regina Ricard Hume i Andreu Humet Solà, 3.000 pessetes mancomunadament; Alfred Gusano Pahisa, 3.000 pessetes, i Gabriel Cantino Fabrega i Antoni Bartomeu Ventura, 10.000 pessetes mancomunadament; per alta traició: Vicenç Ferro Estrades, *sis anys* i un dia d'internament en camps de treball.

Absolts: Víctor Carol Til, Cirila Fernández Vàsquez, Antoni Pérez Inciesta, Manuel Santín Lago i Neus Gutiérrez Virtud.

L'AJUNTAMENT

L'alcalde, senyor Hilari Salvador, fou complimentat ahir al migdia pel nou cònsol general de la República Argentina a Espanya, senyor Miquel A. Molina, el qual anava acompanyat del cònsol de la República Argentina a Barcelona, senyor Enrio Alcaraz i Curuminas.

— L'alcalde, senyor Hilari Salvador, ha rebut, amb destinació a Assistència Social de l'Ajuntament, la quantitat de Cinccentes pesseles, que li han estat lliurades pels delegats del Mercat del Pedró, Secció de Peix.

— Es prega als familiars o amics dels soldats següents que vulguin passar per la secretaria particular de l'Alcaldia per tal de parlar-os d'una qüestió que els interessa: Emilià Galan i Moya Al red Messeguer iSant Aman, Josep Ferrer i Domènech, Joan Gabarró i Bernal, Artemi Virgili i Roca, Antoni Gaoria i Alarón, Francesc Velade ir Rio, Jordi Menescal i Ocaña.

* ¿Desitgeu vendre els vostres mobles a bon preu?

Dirigiu-vos a

Hotel de Ventas

PELAYO, 8. - Telèfon 1º370

Paguem

EL SEU VALOR ACTUAL

SECCIO D'ESTUDIS SOCIALS I ECONOMICS

Havent refet les seves tasques aquesta Secció, són pregats tots els que en formaven part, així com tots els socis que vulguin ingressar-hi, que assisteixin a la reunió que tindrà lloc el divendres, dia 11, a les sis de la tarda, a l'estatge central del Partit, Rambla de Catalunya, 64, pral.

L'ENSENYAMENT

Institut Psicotècnic de la Generalitat. — L'Institut Psicotècnic de la Generalitat obre un concurs per a la provisió de quatre beques per a la investigació científica i treballs auxiliars a realitzar als laboratoris del susdit Institut, d'acord amb les bases publicades al Diari Oficial de la Generalitat del dia 24 del passat. Les instàncies sol·licitant la concessió d'aquestes *beques* hauran d'*esser* presentades al Registre General del Departament de Cultura fins al dia 15 de l'actual.

El curs a les Escoles d'Arts i Oficis. — El proper dia 14 començaren les classes de nou curs acadèmic a les Escoles d'Arts i Oficis i a les de formació professional.

NOTES SOLTES

El Consell Nacional del Partit Republicà d'Esquerra (Izquierda Republicana) prega a tots els afiliats que exerceixen càrrecs públics, qualsevulla que sigui la seva naturalesa o exerceixin funcions dependents dels diferents Ministeris, que envin com més aviat millor al secretari general del Partit, Emili Baeza Medina, Girona, 7, una nota amb el nom, cognoms, Agrupació a què pertanyin, antiguitat de filiació, càrrec o funció que exerceixen, categoria i graduació, lloc de destinació i totes les altres dades que considerin precises per èssernecessàries als treballs d'organització que s'estan realitzant pel Secretariat.

★ Ajut Infantil de Reraguarda ha rebut del Comitè d'Ajut Franco-Espanyo, de Cette, 6 sacs de pa i 6 calxes de pots de llet, els quals han estat distribuïts entre les diverses residències infantils a càrrec d'aquesta Institució.

★ El Sindicat de Practicants de Medicina (U. G. T.) anuncia que amb motiu del nou horari general de treball, des del dia 14 del corrent, les hores d'oficina al dit Sindicat seran de 12 a 1 al matí i de 4 a 6 a la tarda.

✶ Amb motiu d'haver estat inaugurades la darrera setmana del passat mes d'octubre, les Seccions de Cultura de Magatzems Jorba, S. C., aquesta Empresa ha volgut finalitzar els actes i commemorar aquest fet amb un repartiment de donatius a les institucions de caràcter infantil i a les que marcadament presten el seu ajut a les necessitats del moment en els fronts de reraguarda, les quals són:

Comissariat General de l'Exèrcit de l'Est, 10.000 pessetes.

Comissió Nacional pro-Campanya d'Hivern, 10.000.

Casa d'Assistència Francesc Macià, 5.000.

Ajut Infantil de Reraguarda, 5.000.

Assistència Infantil, 5.000.

Casal de l'Infant, 5.000.

Guarderies S. I. A. (Comitè local), 5.000.

Comisión de Auxilio Femenino del Ministerio de Defensa Nacional (Sección del Niño), 5.000.

Creu Roja (Secció local), 5.000.

Hospital de Colònies Estrangeres, 5.000.

Segell Pro-Infància, 5.000.

Ajut Català, 5.000.

Menjadors Infantils, 5.000.

Al Casal de la Cultura

Inauguració de l'Exposició del Dibuix i del Gravat 1938

Ahir a la tarda, a la sala d'exposicions del Casal de la Cultura, tingué lloc l'acte inaugural de l'Exposició del Dibuix i del Gravat, amb una tan nombrosa concurrència, que palesava l'interès amb què era esperada aquesta nova manifestació artística, espléndida i brillant, tant pel nombre, com per la qualitat de les obres exposades.

El conseller de Cultura, senyor Carles Pi i Sunyer, prengué seient a la presidència, acompanyat del regidor senyor Junyent, representant de l'alcalde; de la regidora Dolors Piera, i del secretari general de la Junta d'Exposicions d'Art, Josep Dunyac.

Parlà en primer terme el senyor Dunyac, i en un concís parlament anuncià que a més dels premis Fortuny i Pedró creats per la Junta d'Exposicions d'Art, l'artista senyor Pianés Doria havia fet donació de dos premis de mil pessetes.

El senyor Pi i Sunyer amb la seva doble personalitat de conseller de Cultura i president de la Junta, digué que complint la promesença feta en inaugurar-se el Saló de Tardor, s'obria l'actual obeint la idea que les manifestacions de l'art a Catalunya obeïssin a un tot orgànic establint un lligam entre elles per a fer-les més profitoses.

L'anterior Saló —continuà el senyor Pi i Sunyer— produí el comentari viu, però desapassionat i per això en parlo, de què el seu to no estava en harmonia amb el que representa la nostra guerra de defensa contra l'invasor.

Després de retreure l'exemple de Granyer i de Cochet, i el de Calders en literatura, va manifestar que li plaia que precisament enmig de la guerra els nostres artistes sabessin manifestar-se tal com són i conservar llur manera d'ésser, puix que la influència de la guerra pesarà en l'esperit dels nostres artistes i es veurà plasmat en les teles per evolució i no pas per aparició espontània.

Acabà glossant la importància i significat de l'actual exposició, barreja de temes interessants i digué que la Junta d'Exposicions n'estava tan satisfeta com de l'anterior Saló.

Fou molt aplaudit pels nombrosos assistents, entre els quals hi havia les més destacades personalitats del nostre món artístic i literari.

Avui s'inaugurarà l'Exposició d'Ajut de la Comissió d'Auxili Femení del Ministeri de Defensa

Avui, divendres, tindrà lloc la inauguració de l'Exposició d'Ajut organitzada per la Comissió d'Auxili Femení del Ministeri de Defensa Nacional, i que estarà instal·lada al domicili de l'esmentat organisme, Passatge de Méndez Vigo, 8. La dita Exposició serà una magnífica demostració de l'ajut de diferents països vers el poble heroic d'Espanya i vers els seus nens.

Com ja havíem anunciat, durant l'exposició se celebraran diferències conferències diàries a càrrec de conegudes personalitats, essent la primera demà, dissabte, a les cinc de la tarda, i estarà a càrrec d'Antoni Ruiz Vilapiana, que dissertarà sobre el tema "La dona i el nen a la zona faccciosa".

L'enterrament de Plàcid Vidal

Ahir al matí tingué lloc l'acte de l'enterrament del que fou distingit escriptor català Plàcid Vidal. Assistí a la cerimònia, que fou presidida pels nebots del finat i per Josep Picó, secretari general de la Comissaria General d'Ordre Públic, un nombrós grup d'amics de Plàcid Vidal, entre els quals recordem l'ex-conseller de la Generalitat senyor Martí Barrera, amb el seu secretari Simó Lianeta; el conseller municipal senyor Roc Boronat, i els escriptors Josep Maria de Sucre, Joan Malagarriga, Enric Lluelles, Jaume Rosquellas, Ramon Tor, Josep Maria Francés, J. M. Prous i Vila, Miquel Saperes, Ramon Vinyes i Rafel Tasis i Marca, que duien la representació de l'Agrupació d'Escriptors Catalans, J. Torrades, Serrat i Puig i altres.

FRONTO TXIKI-ALAI

Tarde, 3'30

ALEGRIA - AURELI

contra

NATI - AURORA

Nit: No hi ha funció

FRONTO NOVETATS

Avui tarda, a les 3'15, a pala

MUNOZ - ERMUA

contra

SALLANTA II - URQUIDI

TRENCATS Guariment ràpit i econòmic

ORTOPEDIA TEIXIDO Aribau, 5

TURQUIA

Ha mort Kemal Ataturk, President de la República turca

Avui serà elegit el seu successor

Estambul, 10. — Mustafà Kemal, que acaba de morir, nasqué l'any 1881, a Salònica, d'una antiga família turca de Macedònia.

Va estudiar a l'Escola militar de Cadets de Monastir i a l'Escola de l'Estat Major de Herlyn, inscrivint-se després en el Comitè "Unió i Progrés", que era l'ànima del moviment dels Joves Turcs.

Va participar activament en la insurrecció de Macedònia que obligà el soldà Abdul Hamid a concedir, l'any 1908, la Constitució liberal als seus súbdits. Va prendre part en la campanya de Tripolitània, en les guerres balcàniques. Fou nomenat agregat militar a Sofia l'any 1914 i després cridat per Enver Paxà a defensar els Dardanels, on sobresortí al front de la 19 Divisió.

Després de la signatura de l'armistici a Moudros, pel novembre del 1918, es va dedicar, a l'Asia Menor, ajudat per les tropes, a establir el nou ordre polític que havia de servir de base a la creació de la nova Turquia. Convocà urgentment el Congrés d'Erzerum i Sivas i després de trencar les seves relacions amb el soldà, pel mes d'abril del 1920, fou elegit president de l'Assemblea Nacional, la qual suprimí el soldanat.

L'any 1923 fou proclamat president de l'Assemblea Nacional Turca, que va presidir des del 1927..

El President interí

Estambul, 10. — En virtut de l'article 33 de la Constitució, Abdul Malik Randa, president del Cambra, assumirà interinament la presidència de la República.

En virtut de l'article 34, el Parlament elegirà immediatament el nou President. — Fabra.

AVUI SERA ELEGIT EL NOU PRESIDENT

Estambul, 10. — Demà, a les onze, es reunirà el Parlament per a elegir el nou President de la República. — Fabra.

El problema de la substitució

París, 10. — S'anuncia d'Estambu que el president de l'Assemblea nacional, Halik Benda, assegura la interinitat de la presidència de la República. Segons la Constitució, el nomenament del nou President ha d'ésser immediat. L'assemblea nacional ha estat convocada per a demà, a les onze, per tal d'elegir nou President.

Tota la premsa francesa s'ocupa de la mort de Kemal Ataturk i destaca que és el primer dictador de la postguerra que mor. La conseqüència de la mort del dictador por ésser important, perquè, com destaca un periòdic dretista, "L'Intransigeant", els dictadors, que es creuen poder hipotecar l'esdevenidor, no deixen res quan moren.

La premsa paria de tres personatges que poden ésser probablement elegides: Fethy, ambaixador a Londres; Ismet, ex-primer ministre, i el mariscal Fenzi. — A. E.

EL SUCCESSOR PROBABLE

Estambul, 10. — Generalment es dóna per descomptat que el senyor Ismet Inenu serà nomenat substitut de Kemal Ataturk. — Fabra.

ESPANYA EN EL TAULER

"El Pla, però res més que el Pla"

Un important article de Léon Blum

París, 10. — "Le Populaire" publica un nou article de l'ex-President del Consell Léon Blum, insistint en la lesis del seu article d'ahir: "El pla, però res més que el pla".

"Repeteixo —diu Blum— que la lletra, l'esperit del pla de Londres aprovat el mes de juliol passat per totes les potències que formen part del Comitè de No-Intervenció prohibeixen concedir la beligerància a Franco abans de la retirada total del seu exèrcit italo-alemany. Repeteixo que no existeix cap relació necessària de fet i cap relació de dret entre l'acord anglo-italià per una part i el pla de Londres per una altra. Repeteixo que el Govern anglès està perfectament lliure d'interpretar com vulgui la condició per a la posta en vigor dels seus acords amb Itàlia. Està lliure d'admetre que la retirada de 10.000 malalts italians de Càdiz constitueix una solució satisfactòria del problema espanyol; però aquesta interpretació no es pot posar de cap manera en relació amb la posta en vigor del pla de Londres, ni pot comprometre de cap manera les altres potències. Repeteixo que els acords anglo-italians són una cosa i el pla de Londres una altra. L'objecte no és el mateix, les parts no són les mateixes i els acords no tenen res de comú. El pla de Londres, per tant, s'ha d'interpretar i aplicar segons les seves pròpies clàusules, que no permeten cap contradicció.

Els darrers discursos del senyor Chamberlain a la Cambra dels Comuns deixen la impressió que a Munic ha parlat de la qüestió espanyola amb Mussolini i amb Hitler. Potser inequívoco; però de totes maneres no crec que m'enganyi afirmant que en cap conversa relativa a aquest punt ha participat el senyor Daladier ni tampoc s'ha discutit en presència seva. França, per tant, està lliure de tot compromís directe o indirecte. Pot ésser també, i aquest rumor circula amb insistència, que durant el proper viatge a París els senyors Chamberlain i Halifax demanaran a Daladier i Bonnet que interpretin el pla de Londres segons la interpretació anglesa dels acords anglo-italians. Insisteixo a dubtar d'això, però si el Govern francès es veiés en presència de tal decisió, solament és possible una actitud. Ni pla de Londres, sortit de les difícils discussions del Comitè de No-Intervenció, significa per a França la concessió més estreta possible. Impossible fer altres concessions. Per tant, el pla i res més que el pla.

El Govern francès serà més fort en aquesta actitud intransigent perquè té la seva base en el sentiment unànime de la majoria republicana. La declaració votada a Marsella pel Congrés radical-socialista exclou categòricament el reconeixement de la beligerància a Franco i exigeix categòricament també la retirada total i immediata dels exèrcits italo-alemanys. La declaració del Congrés radical-socialista és tan precisa com les recents discussions del partit socialista i del partit comunista. Afegí que el Govern francès és més fort perquè l'esperit d'estreta concessió manifestat pel Govern el mes de juliol passat, es basava, sobretot, en un cos que malauradament ha desaparegut. Em refereixo al temor que un retard o una dificultat qualsevulla en la solució de l'afer espanyol haurien pogut ésser perillosos per a Txecoslovàquia. Ara ens trobem, després de Munic, amb què Txecoslovàquia ha calgut sola l'imperi de Hitler. França es veu obligada a assegurar la seva defensa en el marc de les seves pròpies fronteres. Tota actitud que pugui donar una facilitat qualsevulla a les forces d'ocupació italo-alemanyes a l'altre costat de la frontera dels Pirineus, tota actitud que pugui afavorir d'una manera qualsevulla el bloqueig de Franco contra les poblacions civils espanyoles seria contrària als interessos vitals de la nació, i jo no m'atreveixo a pensar que els ministres francesos puguin admetre-ho". — A. E.

¿SERAN PROTEGITS, PER FI, ELS COMBOIS DE QUEVIURES PER A ESPANYA?

París, 10. — La senyora Tabouis publica a "L'Oeuvre" la següent informació:

"Ahir al vespre, als passadissos de la Cambra dels Comuns, s'anunciava com a cosa certa l'èxit de les negociacions comenades fa temps per lord Halifax per fer arribar queviures als republicans espanyols. Això significa un arranjament gràcies al qual els combos de queviures per a l'Espanya republicana seran protegits contra els bombardeigs aeris. Aquesta informació ha estat particularment ben acollida per tots els cercles polítics." — A. E.

¿QUINA ES LA POSICIO DE BELGICA EN EL COMITE DE NO INTERVENCIO?

Bruselles, 10. — El diputat Lahaut ha presentat una interpelació al president de la Cambra en la qual pregunta quina és la posició del Govern belga en el Comitè de No Intervenció respecte a a concessió de la beligerància a Franco.

"La posta en vigor de l'acord anglo-italià — diu el diputat — amenaça ésser seguida pel reconeixement de fet de la beligerància a les autoritats de Burgos. La qüestió haurà d'ésser plantejada en el Comitè de No Intervenció, i jo pregunto quina serà l'actitud del representant belga i quin mandat portarà del Govern per oposar-se a l'intent de rendir per gana el poble espanyol, reconeixent la beligerància a Franco.

Per altra part, el Govern haurà de prendre una ràpida resolució respecte a l'ajut de la població civil espanyola." — A. E.

LES NOIES FRANCESES TRAMETEN LLET A BARCELONA

París, 10. — Les noies franceses han tramès a Barcelona 247,762 pots de llet i 20 tones i mitja de llet en pols. — A. E.

EXPOSICIONS D'ART LA PINACOTECA

Passeig de Gràcia, 24

EXPOSICIO COL·LECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNS

SALA BUSQUETS

Pintura i escultura dels primers dels nostres artistes contemporanis

Gran Teatre del Liceu

TEMPORADA OFICIAL D'ART LIRIC

Divendres, 11 novembre. Tarda, a les 5:

HOMENATGE A LA U. R. S. S.

Segon concert simfònic per

Orquestra Nacional de Concerts

Director: Mestre Pérez Casas

PROGRAMA

I

Goyescas (intermedi), Granados. - Simfonia sevillana, Turina.

II

Caprici espanyol, Rimsky-Korsakow. - En les estepes del Asia central, Borodin. - Stenka Razine (poema simfònic), Glazounow.

Teatre Català de la Comèdia

(Abans Poliorama)

Avui, tarda, a les 4'30, i nit, a les 9'30:

La comèdia - reportatge en set quadres, original de

ROSA MARIA ARQUIMBAU

"Maria la Roja"

Protagonista: Maria Vila

Decorats de Castella

Direcció a càrrec de Pius Daví

DARRERA HORA

LES RESOLUCIONS DE LA F. S. I.

La gran organització obrera reclama el restabliment del Dret Internacional per a Espanya

París, 10. — El Consell General de la Federació Sindical Internacional, que s'ha reunit ahir i avui, ha aprovat dues resolució: en la primera, es concedeixen poders al "buró" perqué continuï els seus treballs en col·laboració amb la Internacional Socialista, a fi d'arribar a l'elaboració d'un programa d'acció conjú amb uniformitat de criteri en matèria de política internacional; aquesta resolució demana igualment que es reuneixi una Conferència mundial.

Pel que es refereix a la segona resolució, reclama "el restabliment del dret internacional a favor de la República espanyola". — Fabra.

LA COMPANYIA DEL CANAL DE SUEZ NO VOL IMPOSICIONS D'ITALIA

París, 10. — "L'Intransigeant" publica una nota oficiosa de la Companyia del Canal de Suez contestant les pretensions expressades per la premsa italiana. La nota diu que la Companyia no pot ésser obligada a modificar la seva constitució i que no té intenció de reformar els seus estatuts. — A. E.

Anglaterra...

(*Ve de la primera pàgina*).

naçada posarem en joc toda la nostra influència per a salvar-la, i si arribés a esclatar la guerra aprofitaríem totes les ocasions per a contenir-la."

Amb referència a la qüestió de Txecoslovàquia, afirma que té el convenciment que tot el que féu és just i que mereix la gratitud de la immensa majoria dels pobles del món."

El Primer Ministre expressa la seva satisfacció per la pròxima entrada en vigor de l'acord anglo-italià, i afirma que no existeix cap contradicció entre la política d'apaivagament del Govern i la política de rearmament. Afirma que li repugna la política dels armaments, però que la considera inevitable per al moment i solament transitòria. — Fabra.

Els conservadors no celebraran Congrés aquest any

Londres, 10. — Acaba de fer-se públic que aquest any no se celebrarà el Congrés del partit conservador, la reunió del qual havia estat fixada per als dies 6 i 7 del passat mes d'octubre i que fou ajornada "sine die", per causa de la crisi europea.

S'han fixat per a la celebració del Congrés les mateixes dates corresponents a l'any vinent, i la reunió tindrà lloc a Newcastle-on-Tyne. — Fabra.

De quina manera Anglaterra reconeixerà la conquista d'Etiopia

Londres, 10. — Segons escriu el "Yorkshire Post" d'aquest matí, és sota la forma d'una declaració signada per lord Perth i el comte Ciano que entrarà en vigor el pacte anglo-italià.

La signatura d'aquesa instrument diplomàtic tindrà lloc amb tota probabilitat el mateix dia de la posta en vigor de l'acord, és a dir, el dilluns vinent, o el més tarda un parell de dies després.

Abans d'aquesta data, lord Perth farà la presentaci de les seves cartes credencials reconeixent en nom del Govern britànic, el rei Victor Emmanuel, com a emperador d'Etiopia.

Com sigui que l'ambaixador de la Gran Bretanya ha passat ja el límit de l'edat per a l'exercici defunciona diplomàtiques, demanarà que li sigui respectats els seus drets a la jubilació. — Fabra.

França...

(*Ve de la primera pàgina*).

mitè del Rassemblement Populaire, reunit aquesta tarda. Els delegats presentaren una resolució en la qual reiteren la ruptura amb els comunistes, declarant, no obstant, que no volen separar-se dels socialistes ni dels altres partits o organitzacions del Front Popular, com la C. G. T. La resolució radical-socialista no ha estat votada per unanimitat pels membres del Comitè, alguns dels quals, parlamentaris, plantejaran la qüestió en les pròximes reunions del grup parlamentari.—A. E

París, 10. — El "buró" polític del partit comunista en la reunió que avui ha celebrat ha pres l'acord d'oposar-se "a tota temptativa que tendeixi a lliurar per a la seva esclavitud per part del III Reich, els pobles colonials que la França democràtica té el deure de guiar en el seu progrés social i de llibertat".

Per altra part el buró" ha encarregat als delegats del partit en la Concentració Popular de fer la declaració que el partit comunista es manté fidel a la Concentració. — Fabra.

ELS EX-COMBATENTS DEMANEN UN GOVERN DE SALVACIO PUBLICA

Clermond Ferrand, 10. — Dues agrupacions d'ex-combatents, la Unió Nacional de Combatents i la Unió Federal d'ex-Combatents, es reuniren ahir a la nit.

Es de notar que aquesta és la primera vegada que els presidents d'ambdues associacions participen en una reunió comuna i parlen davant dels membres fraternalment units.

Els membres de les dues grans associacions adoptaren per unanimitat un ordre del dia en el qual exigeixen "que solament un Govern de salvació pública tindrà l'autoritat moral necessària per a refer la unió dels ciutadans per al manteniment de les llibertats cíviques, animar l'economia, concentrar i unificar totes les energies i garantir la seguretat nacional. — Fabra.

Els espectacles

TEATRES

Tarde, 4'30 - Noche, 9'30

POMPEYA (Paralel). — Tarda i nit, la revista "Besos".

VICTORIA. — Tarda, "La dogaresa". Nit, "El maestro Campanone" y "Bohemios".

COMIC. — Tarda, "Las de Villadiego". Nit, Las tocas".

PRINCIPAL PALACE. — Tarda, "Los marqueses de Matute". Nit, "Soltero y solo en la vida".

NOU. — Tarda i nit, gran programes de varietats i circ.

BARCELONA. — Tarda i nit, "Los puntales de la sociedad".

CATALA DE LA COMEDIA. — Tarda i nit, "María la Roja".

ROMEA. — Tarda i nit: "El niño de las coles".

ESPANYOL. — Tarda i nit, "El alcalde de Zalamea".

TIVOLI. — Tarda, "Maruxa". Nit, reposició de "El rey que rabió".

CINEMES

Comissió Interventora dels Espectacles Públics

Semana del 7 al 13 de noviembre de 1938

ACTUALIDADES. —. España al día. Noticiario nacional. Por todo el mundo. Cuando el soldado es campesino. Producción núm. 3. Dibujo. Momentos de España núm. 6.

ATLANTIC Y SAVOY. — Noticiario nacional. Por todo el mundo. Dibujo. Documental. Cómica.

PUBLI CINEMA. — España al día. Noticiario nacional. Por todo el mundo. Dibujo. Documental. Viaje.

ASCASO. — El capitán Blood. Casino de París. Cómica. Dibujo.

ASTORIA Y MARYLAND. — La casta Susana. Cómica. Comedia musical. Documental. Bajo órdenes secretas.

AVENIDA Y KURSAAL. — Bateleros del Volga. Estupefacientes. Guerra de vaises. Cultural.

ARNAU Y BROADWAY. — Nocturno. Capricho frívolo. Noches de Montecarlo. Bajo las bombas fascistas. La semana del libro 1938 (Servicio del Ministerio de Instrucción Pública.

ALIANZA. — El aristócrata. Mam Zelle Nitouche. Mujer constante. La República protege a sus niños (Servicio del Ministerio de Instrucción Pública)

ARENAS. — Odio que engendra amor. El hijo del Carnaval. Odios de buxo.

BARCELONA. — Tripulantes del cielo. Nuestros amores. Hipnotizados.

BOSQUE. — Sucedió una noche. Neblina. El veneno del cine. Dibujo.

BOHEME. — Barcarola. El barón gitano. Los misterios del Sahara.

CAPITOL. — Todo es ritmo. Cine maravillas. Canción de skis. La dama azul.

CATALUNA. — Noches de Buenos Aires. Mi mujer. Cómica. Dibujo. Campesinos de ayer y de hoy (Servicios cinematográficos de la Subsecretaría de Propaganda del Ministerio de Estado).

CINEMAR. — Nuestro culpable. Lucha de venganza. Paraiso tropical. Tres fechas gloriosas. Ciudad de melodía.

CONDAL. — Diablos del agua. — La dulzura de amar. La llama sagrada. Dibujo.

CHILE. — Noches de Broadway. Svengali. Noches de Viena. Bajo las bombas fascistas. La semana del libro 1938 (Servicio del Ministerio de Instrucción Pública).

DURRUTI. — El infierno negro. El bosque petrificado. Los diablos del aire.

DIORAMA Y ROYAL. — Se acabó la crisis. La casa del misterio. Días de sol. La República protege a sus niños (Servicio del Ministerio de Instrucción Pública).

ESPLAI. — Nada significa el dinero. Tenorios y ladrones. Tres caballeros de frac. Dibujo.

EXCELSIOR. — Odio que engendró amor. La posada del amor. Huyendo de la quema. Dibujo.

EDEN. — Entre espada y pared. Mujer acusada. Ajias la condesa. Pez humano. Elefantes silvestres.

FANTASIO. — Trajedia de Luis Pasteur. El presidente. Cómica.

FEMINA. — El ángel del arroyo. Valencia en la guerra. El mar. Dibujo.

FRANCISCO FERRER. — Venus rubia. Una casa como pocas. Entrenamientos. Audacia femenina. Betty se vuelve sirena.

FOC NOU. — La piedra maldita. El principe encantador. Cómica.

FREGOLI Y TRIANON. — La comedia de la vida. Sobre las nubes. Héroes de Nacozary. Solidaridad internacional.

GOYA. — Dedo. El beso de la muerte. Oro en el desierto. Cómica.

IRIS PARK. — La ciudad siniestra. El camaleón de Nápoles. Gratis suceso. Dibujo.

INTIM. — La que apagó su amor. Qué bap, Nelli? Calamidad con suerte.

LAYETANA. — Proceso sensacional. Teodoro y Compañía. Vagabundo a la fuerza.

METROPOL. — Baby. Verdadera felicidad. La confidente. Dibujo.

MONUMENTAL. — Su vida privada. Los caballeros nacen. Máscara. Pretendiente de mamá.

MIRIA. — Ruta imperial. Vaises de antaño. La dama de las camelias.

MISTRAL. — Fueros humanos. El precio de la inocencia A bacatazo limpio.

MUNDIAL. — Desfile de candilejas. Aeropuerto central. A media voz. Dibujo.

NEW YORK. — El circulo rojo. Llama sagrada. América salvaje.

ODEON. — La locura del dólar. El noveno huésped. Adorable embustero. Dibujo. Quinze minutos en España.

PATHE PALACE. — Nobleza de corazón. La taquimeca se casa. Verónica. S. I. A. en el 19 de julio.

PADRO. — Noches de Montecarlo. Sed de renombré. Bronca en la radio.

POMPEYA. — El último experimento del Dr. Brinken. Hampa dorada. Principe de medianoche.

PRINCIPAL. — Sucedió una noche. Neblina. El veneno del cine. Dibujo. Nacido para pelear.

RAMBLAS. — Por unos ojos negros. Hembra. Duro y a la cabeza. Cómica. Variedad. Dibujo.

SPLENDID. — La caida de los condenados. Muchachas de hoy. Mujer fantástica.

SELECT. — Anny en Escocia. Paris Montecarlo. Náufragos en la selva.

SMART. — Madame Dubarry. Duro y a la cabeza. La novia secreta. Cómica. Dibujo. Variedad.

SPRING. — La intriga infame. Los desaparecidos. A media voz. Cómica. Variedad.

TALIA. — Barcarola. El barón gitano. Los misterios del Sahara. Cultural.

TETUAN Y NURIA. — El vuelo de la muerte. La mujer de mi marido. La heroica lluxa. Ir por lana...

TRIUNFO. — La voz del desierto. Ruta de héroes. Caras falsas.

VOLGA. — Vagabundo a la fuerza. Verónica. Principe de media noche.

VICTORIA. — Aguilas heroicas. La mundana. A media voz.

WALKIRIA. — 20 millones de enamorados. Mandalay. Los desaparecidos.

MUNDIAL. — Desfile de candilejas. Aeropuerto central. A media voz. Dibujo.

NEW YORK. — El circulo rojo. Llama sagrada. América salvaje.

ODEON. — La locura del dólar. El noveno huésped. Adorable embustero. Dibujo. Quinze minutos en España.

PATHE PALACE. — Nobleza de corazón. La taquimeca se casa. Verónica. S. I. A. en el 19 de julio.

PADRO. — Noches de Montecarlo. Sed de renombré. Bronca en la radio.

POMPEYA. — El último experimento del Dr. Brinken. Hampa dorada. Principe de medianoche.

PRINCIPAL. — Sucedió una noche. Neblina. El veneno del cine. Dibujo. Nacido para pelear.

RAMBLAS. — Por unos ojos negros. Hembra. Duro y a la cabeza. Cómica. Variedad. Dibujo.

SPLENDID. — La caida de los condenados. Muchachas de hoy. Mujer fantástica.

SELECT. — Anny en Escocia. Paris Montecarlo. Náufragos en la selva.

SMART. — Madame Dubarry. Duro y a la cabeza. La novia secreta. Cómica. Dibujo. Variedad.

SPRING. — La intriga infame. Los desaparecidos. A media voz. Cómica. Variedad.

TALIA. — Barcarola. El barón gitano. Los misterios del Sahara. Cultural.

TETUAN Y NURIA. — El vuelo de la muerte. La mujer de mi marido. La heroica lluxa. Ir por lana...

TRIUNFO. — La voz del desierto. Ruta de héroes. Caras falsas.

VOLGA. — Vagabundo a la fuerza. Verónica. Principe de media noche.

VICTORIA. — Aguilas heroicas. La mundana. A media voz.

WALKIRIA. — 20 millones de enamorados. Mandalay. Los desaparecidos.

CAMISERIA FERRER-BATLLES 36, Boqueria, 38

Camises, Corbates, Pijames, Pantalons,

Pesoadores, Caçadores, mitges, etc.

PREUS MINIMS